

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **M. Š.**, zast. JUDr. Denísem Mitrovičem, advokátem, se sídlem Mírové náměstí 274, Týniště nad Orlicí, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2022, č. j. 70/22/5000-10612-712342, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 10. 2022, č. j. 31 Af 7/2022-72,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Finanční úřad pro Královéhradecký kraj (dále jen „správce daně“), vydal dne 14. 1. 2019 platební výměr č. j. 29214/19/2700-31471-609376 (dále jen „platební výměr“), kterým žalobci vyměřil odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 679.703,62 Kč, podle § 44a odst. 4 písm. c) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 19. 2. 2015 (dále jen „rozpočtová pravidla“). K vyměření odvodu správce daně přistoupil proto, že shledal, že žalobce nedokončil projekt s názvem „*Podpora biotopu kuňky obecné obnovou malé vodní nádrže v EVL Tuří*“ (dále jen „projekt“), na který Ministerstvo životního prostředí poskytlo žalobci dotaci ve výši 679.703,62 Kč.

[2] Žalobce brojil proti platebnímu výměru odvoláním. Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“), změnil část textu výroku tak, že snížil výši odvodu za porušení rozpočtové kázně na částku 339.852 Kč, neboť shledal, že žalobce

provedením některých stavebních prací účel dotace splnil částečně. Ve zbytku platební výměr potvrdil.

II.

[3] Proti napadenému rozhodnutí se žalobce bránil žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), který rozsudkem ze dne 26. 10. 2022, č. j. 31 Af 7/2022-72 (dále jen „napadený rozsudek“), žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[4] Podle krajského soudu byla spornou otázkou, zda žalobce splnil účel poskytnuté dotace, případně v jakém rozsahu. Žalobce totiž zastával názor, že účel dotace splnil zcela, na rozdíl od žalovaného, který dovedl pouze částečné splnění účelu dotace. Krajský soud poukázal na obsah projektu podle žádosti o poskytnutí podpory a v ní také uvedené cíle projektu. Na základě z nich plynoucích skutečností se přiklonil k posouzení žalovaného. Ten rozdělil projekt na dvě části, a sice dokončení stavby díla včetně jeho kolaudace a vytvoření biotopu pro chráněné živočichy a shledal, že žalobce provedl pouze některé stavební práce, dílo nebylo zcela dokončeno ani zkolaudováno, a neplní tak svoji funkci. Jestliže tedy nebyla dokončena stavba vodní nádrže, nemohla být naplněna vodou, a proto nemůže vytvářet ani příznivé podmínky pro podporu biotopu kuňky obecné. Krajský soud zdůraznil, že žalobce nezpochybnil závěr žalovaného, podle něž stavba nebyla dokončena, ani že nebyl naplněn žádný ze závazných parametrů, které byly stanoveny rozhodnutím o poskytnutí dotace Ministerstva životního prostředí ze dne 27. 11. 2014, č. j. 115D122004188/2, [ve znění jeho 2. změny ze dne 29. 6. 2016, č. j. 115D122004188/7 - poznámka soudu; dále jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“].

[5] Krajský soud se neztotožnil ani s tvrzením žalobce o tom, že účel dotace naplnil tím, že v dané lokalitě byl zaznamenán výskyt kuňky obecné. Měl totiž za to, že tato skutečnost nebyla určující pro posouzení věci. K tomu upozornil na skutečnost, že v sousedství stavby se nachází chovný rybník, tudíž není překvapivé, že se živočich (kuňka obecná) v dané lokalitě vyskytuje.

[6] Krajský soud dále vysvětlil, že kolaudaci vodní nádrže nemohly zabránit ani objektivní okolnosti, které žalobce namítá, a které spočívají v zákazu napuštění nádrže vydaném Městským úřadem Nové Město nad Metují, odborem výstavby a regionálního rozvoje, oddělení životního prostředí (dále jen „vodoprávní úřad“). S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2005, č. j. 2 Afs 58/2005-90, upozornil na to, že za dodržení podmínek dotace je odpovědný výlučně příjemce podpory a je jeho výlučnou povinností splnit všechna kritéria pro udělení dotace. Vodoprávní úřad sice rozhodl o zákazu užívání stavby, ale stalo se tak zejména z důvodu netěsnosti vodní nádrže zjištěné při zkušebním provozu, neboť podloží nádrže prosakovalo trvale voda. Podle původního projektu měla být na dno nádrže položena těsnící matrace, avšak v důsledku provedené technologické změny bylo dno nádrže přetěsněno pouze zhutněnou vrstvou jílových zemin. Žalobce tudíž mohl tuto netěsnost napravit dodatečnými stavebními pracemi, což neučinil. Z uvedeného důvodu je jeho tvrzení o objektivních okolnostech bránících kolaudaci zavádějící.

[7] Závěrem se krajský soud nesouhlasně vyjádřil k námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Správce daně i žalovaný podle něj zjistili skutkový stav dostatečně.

pokračování

Žalobcem navrhované zadání znaleckého posudku o výskytu kuňky obecné by podle krajského soudu bylo nadbytečné, neboť její výskyt neprokazuje splnění účelu dotace. Takový závěr učinil i žalovaný, který za dostatečné považoval provedení místního šetření. Neprovedení znaleckého posudku ostatně nemohlo být pro žalobce překvapivé, neboť žalovaný jej vyzval k vyjádření se ke skutečnostem zjištěným v rámci odvolacího řízení (v němž doplňoval dokazování – poznámka soudu). Sdělení Agentury ochrany přírody a krajiny (dále jen „agentura“) k dotazu správce daně na výskyt kuňky obecné, podle nějž by k zodpovězení této otázky bylo nutné provést dlouhodobou studii, podle krajského soudu také nemohlo na uvedených závěrech nic změnit. Ohledně žalobcem namítaného doplnění spisového materiálu o další stanovisko vodoprávního úřadu pak krajský soud uzavřel, že je zjevné, že po vydání zákazu užívání stavby vodoprávním úřadem již žalobce neprováděl žádné stavební úpravy; není proto zřejmé, jaké další stanovisko si podle žalobce měl správce daně či žalovaný od vodoprávního úřadu vyžádat. Navíc v řízení o žalobě proti rozhodnutí o vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně není úkolem soudu blíže se zabývat postupem vodoprávního úřadu při kolaudaci vodní nádrže.

III.

[8] Proti napadenému rozsudku se žalobce (dále jen „stěžovatel“) brání kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Navrhuje zrušit napadený rozsudek a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[9] Stěžovatel namítá nesprávnost závěrů krajského soudu, který splnění účelu dotace spatřuje pouze v dosažení kolaudačního rozhodnutí na předmětné vodní dílo. Podle stěžovatele však výskyt podporovaného živočicha (kuňky obecné) na této skutečnosti nezávisí. Nesouhlasí proto s krajským soudem v závěru, že pokud neobnovil vodní nádrž, nemohl jeho biotop podpořit. Stěžovatel nádrž obnovil, avšak z důvodu objektivních překážek ji nebylo možné zkolaudovat. Krajský soud tedy nesprávně určil, co je splněním účelu dotace.

[10] Stěžovatel dále namítá vady spočívající v nedostatečném shromáždění objektivních důkazů, které by prokazovaly skutečný vliv provedeného vodního díla na výskyt kuňky obecné. Závěry krajského soudu, že provádění důkazu znaleckým posudkem o výskytu tohoto živočicha by bylo nadbytečné, neboť výskyt neprokazuje sám o sobě splnění účelu dotace, jsou podle stěžovatele rovněž nesprávné. Krajský soud pouze přebírá argumentaci žalovaného, aniž by ověřil souvztažnost mezi vhodným prostředím a výskytem, resp. zvýšeným výskytem, kuňky obecné.

[11] Závěrem kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že se krajský soud nedostatečně zabýval jeho argumentací, podle níž správce daně nezjistil vyčerpávajícím způsobem přispění provedeného vodního díla ke zvýšení výskytu kuňky obecné v relevantním území.

IV.

[12] Žalovaný ve svém vyjádření navrhuje kasační stížnost zamítnout jako nedůvodnou. Plně se ztotožňuje s odůvodněním napadeného rozsudku, neboť krajský soud podle něj vypořádal veškeré námitky stěžovatele, je zákonný a přezkoumatelný.

[13] Žalovaný upozorňuje, že ze strany stěžovatele se v kasační stížnosti jedná o prosté opakování námitek, které již dříve posuzoval žalovaný i krajský soud. Nejedná se o námitky konkrétní, které by reagovaly na konkrétní posouzení věci provedené krajským soudem. Žalovaný poukazuje na to, že stěžovatel neidentifikuje žádný důvod či důkaz, na jehož základě by bylo možné dovodit, že účelem dotace byl výskyt kuňky obecné v dané lokalitě. Účelem dotace totiž bylo provedení díla specifikovaného v žádosti o poskytnutí dotace a v rozhodnutí o poskytnutí dotace, nikoliv samotný výskyt určitého živočišného druhu. Pro stěžovatele byl tedy určující obsah závazného právního dokumentu – rozhodnutí o poskytnutí dotace a související dokumentace.

[14] Žalovaný poukazuje i na to, že stěžovatel nedokončil projekt v určeném rozsahu a podobě do stanoveného termínu, a neučinil tak ani v průběhu daňové kontroly. Stavba tudíž neplnila svůj účel, parametry nebyly dodrženy a nebyla ani finančně vypořádána dotace či podáno kompletní závěrečné hodnocení. I to je porušením rozhodnutí o poskytnutí dotace. Provedení stavebních prací žalovaný promítl do závěru o částečném splnění účelu dotace a nutnosti snížení odvodu, ale stále trvá na tom, že neobnovená a nefunkční vodní nádrž nemůže pozitivně ovlivňovat biotop kuňky obecné, a to ani v případě, pokud by byl prokazatelně zjištěn zvýšený výskyt tohoto živočicha. Kolaudaci pak žalovaný nepovažuje za pouhou formální podmínku nevýznamnou z hlediska účelu akce. Naopak, jestliže dílo nebylo zkolaudováno, svědčí tato skutečnost o jeho vadách, které brání jeho užívání, což není podružnou okolností z hlediska naplnění účelu dotace.

[15] Žalovaný nesouhlasí ani s tvrzenou objektivní překážkou spočívající v neprovedení kolaudace. I v tomto směru považuje námitky stěžovatele za pouhé opakování již dříve uplatněných námitek. Stěžovatel opět neuvádí, v jakém směru by měl být názor krajského soudu nesprávný.

[16] Také co se týče námitek nedostatečně zjištěného skutkového stavu ze strany správních orgánů má žalovaný za to, že ji stěžovatel shodně uplatňoval již v předchozích řízeních. Stěžovatel neuvádí žádné konkrétní důvody, o něž by opřel svůj názor, že účelem dotace byl samotný výskyt kuňky obecné v dané lokalitě, a že tento měl správce daně či žalovaný zjišťovat. Naproti tomu závěry žalovaného a probované krajským soudem jsou podpořeny konkrétními podklady a důkazy.

[17] Závěrem žalovaný za neopodstatněnou považuje i námitku, podle níž krajský soud nedostatečně reagoval na stěžovatelovy žalobní námitky o tom, že žalovaný měl vyčerpávajícím způsobem zjistit skutkový stav. I tato námitka vychází ze stěžovatelova názoru, že žalovaný měl nechat zpracovat znalecký posudek o výskytu kuňky obecné v dané lokalitě, na což však krajský soud v napadeném rozsudku reagoval, když uvedl, že posuzování výskytu kuňky obecné nemělo na posouzení věci žádný vliv.

V.

[18] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[19] Kasační stížnost není důvodná.

pokračování

[20] Nejvyšší správní soud předesílá, že kasační stížnost je v převážné míře založena na veskrze obecné argumentaci týkající se nesprávného posouzení účelu poskytnuté dotace. Stejně tak v naprosté obecnosti stěžovatel tvrdí, že mu v kolaudaci stavby vodní nádrže bránily objektivní překážky, že byl nedostatečně posouzen výskyt kuňky obecné v okolí vodní nádrže a že žalovaný pochybil, neboť neprovedl znalecký posudek týkající se výskytu tohoto živočicha v okolí vodní nádrže. Pro tuto obecnost kasačních námitek se také Nejvyšší správní soud zabýval posouzením věci pouze a jen v odpovídající míře obecnosti. Není totiž jeho úkolem za stěžovatele domýšlet konkrétní stížnostní námitky, na základě nichž by bylo možno jeho kasační stížnosti vyhovět.

[21] Nejvyšší správní soud ze správního spisu ověřil, že stěžovatel žádal o poskytnutí dotace z Operačního programu Životní prostředí na projekt nazvaný „Podpora biotopu kuňky obecné obnovou malé vodní nádrže v EVL Tuří“. Obsahem projektu byla podle žádosti o poskytnutí dotace obnova malé vodní nádrže, obnovení malé vodní plochy s litorálním pásmem, navazujícím pásmem mokřadu a nově vytvořeny tři tůně. Z projektu pro stavební řízení zak. číslo 8/2011, jehož objednatelem byl stěžovatel, vyplývá, že hlavním účelem obnovení nádrže bylo zajištění péče o dotčenou část území vyhlášené EVL Tuří rybník, následně pak zlepšení životních podmínek zvláště chráněného druhu kuňky obecné a péče biologické rozmanitosti lokality. Podle stavu objektů malé vodní nádrže v době vyhotovování projektu byl podle sdělení bývalého vlastníka nádrže pravděpodobný zvýšený průsak dnem nádrže (část 1.2.1). Bylo tudíž navrženo provedení těsnícího koberce ve dně nádrže (část 2.1.1.).

[22] Dne 10. 10. 2011 Městský úřad Nové Město nad Metují, odbor životního prostředí, stěžovateli vydal stavební povolení na projekt č. j. 20340/2011/OZP/Haj/4 (dále jen „stavební povolení“). V popisu stavby bylo ve stavebním povolení uvedeno, že dojde k obnově malé vodní nádrže, na kterou bude navazovat litorální pásmo a mokřad. Ve stavebním povolení byly dále stanoveny specifické povinnosti, které musí být splněny do kolaudace vodního díla (mimo jiné osazení vodočetné lati, zpracování manipulačního rádu a jeho předložení ke schválení).

[23] Z rozhodnutí o poskytnutí dotace vyplývá, že stěžovateli byla *ex ante* poskytnuta dotace na realizaci projektu, jehož cílem bylo obnovení nebo založení mokřadních biotopů o velikosti 0,014 ha, o celkovém objemu akumulárního prostoru vodní nádrže nebo poldru při HMAX 3.329 m³ a celkové vodní ploše obnovených nebo zakládaných vodních nádrží při HMAX 0,301 ha. Součástí tohoto rozhodnutí byly podmínky poskytnutí dotace, technická a finanční příloha a tabulky postihů za porušení pravidel zadávání veřejných zakázek. Z podmínek poskytnutí dotace mimo jiné vyplývá, že akce měla být realizována v souladu s předloženou žádostí, jejími přílohami a rozhodnutím o poskytnutí dotace tak, aby byl splněn účel, pro který je dotace podle rozhodnutí poskytována. Z technické a finanční přílohy k rozhodnutí o poskytnutí dotace se podává, že účelem projektu byla obnova malé vodní nádrže. V rámci realizace tohoto projektu měl být odtěžen sediment, opravena hráz a výpusť a zřízen jednoduchý nouzový bezpečnostní přeliv. Nově měly být vytvořeny mokřadní plochy.

[24] Ze změnového listu Tuří, zpracovaného společností AGROPROJEKCE LITOMYŠL spol. s r. o., se dále podávají konkrétní zjištění, k nimž došlo po odtěžení zasypané spodní výpusti na výtoku. Na základě nich projektant a technický dozor investora po vyjádření hydrogeologa doporučili neprovádět těsnění dna bentofixovou fólií, ale sanovat jílovitou zeminou tloušťky 20 cm, postavit nové výpustné potrubí a požerák.

[25] Rozhodnutím ze dne 16. 12. 2015, č. j. 10216/2015/OZP/Haj/5 (dále jen „rozhodnutí vodoprávního úřadu“), vodoprávní úřad rozhodl o zákazu užívání stavby, neboť nebyla osazena vodočetná lať, nebyl předložen manipulační řád vodního díla ke schválení a ve vodní nádrži nebyla kumulována povrchová voda z důvodu netěsnosti dna, což bylo závadou bránící bezpečnému užívání stavby. Podle sdělení vodoprávního úřadu ze dne 7. 5. 2020, č. j. NMNM/33950/2020/OZP/Haj/2, neprobíhalo od 28. 11. 2016 žádné vodoprávní řízení a stavebník – stěžovatel neprováděl žádné další stavební práce na této stavbě.

[26] Podle § 3 písm. e) rozpočtových pravidel, *pro účely tohoto zákona se rozumí neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty, porušení účelu nebo podmínek, za kterých byly prostředky zařazeny do státního rozpočtu nebo přesunuty rozpočtovým opatřením a v rozporu se stanoveným účelem nebo podmínkami vydány; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity.*

[27] Nejvyšší správní soud již v minulosti, například v rozsudku ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38, vyslovil, že příjemce dotace odpovídá za dodržení podmínek jejího poskytnutí (obdobně se vyjádřil kasační soud i v krajském soudem citovaném rozsudku č. j. 2 Afs 58/2005-90). Takovou podmínkou je i naplnění účelu dotace, pro který byly příjemci, zde stěžovateli, poskytnuty finanční prostředky na daný projekt. Ostatně povinnost naplnění účelu dotace vyplývala mimo jiné z podmínek poskytnutí dotace, které tvořily nedílnou součást rozhodnutí o poskytnutí dotace.

[28] Krajský soud přitom v napadeném rozsudku vysvětlil, že „[ž]alovaný z takto stanovených cílů a obsahu projektu dovodil, že polovina stanoveného účelu projektu spočívá v provedení stavebních prací, jejichž prostřednictvím mělo dojít ke zlepšení životních podmínek zvláště chráněných živočišných druhů, tj. k vytvoření nového biotopu pro tyto živočichy. Tím mělo dojít k naplnění druhé části účelu projektu. Bez kompletního splnění první poloviny účelu (dokončení stavby díla včetně jeho kolaudace) nemůže dle žalovaného být splněna ani druhá polovina účelu (vytvoření biotopu pro chráněné živočichy). Žalovaný zdůraznil, že byly provedeny pouze některé stavební práce, dílo nebylo zcela dokončeno, nebylo ani zkolaudováno, a tak neplní svoji funkci. Nemohlo tak dojít ani k vytvoření nového biotopu, v jehož podmínkách by přirozeně došlo k zvýšenému výskytu kuňky obecné. (...) Krajský soud s hodnocením žalovaného soubhlasí. Jestliže nebyla dokončena stavba vodní nádrže, vodní nádrž není naplněna vodou, pak je zjevné, že nemůže vytvářet příznivé podmínky pro podporu biotopu kuňky obecné. Účel dotace tak evidentně nemohl být zcela splněn (a je otázkou, zda lze vůbec hovořit o částečném splnění účelu). Žalobce přitom nijak nezpochybňuje závěr, že stavba vodní nádrže nebyla

pokračování

dokončena. Nerozporuje ani závěr, že žádný ze závazných parametrů akce, které byly stanoveny rozhodnutím Ministerstva životního prostředí o poskytnutí dotace, nebyl naplněn.“ (důraz přidán soudem)

[29] S právě uvedeným názorem krajského soudu (kterým přisvědčil závěrům žalovaného v souladu s judikатурním závěry vyplývajícími z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130) se ztotožňuje i Nejvyšší správní soud. Jak vyplývá z výše uvedených skutečností, obsahem projektu byla obnova malé vodní nádrže v EVL Tuří s cílem zajištění péče o část vyhlášené EVL Tuří rybník, zlepšení životních podmínek zvláště chráněných druhů, zajištění péče biologické rozmanitosti lokality, zvláště mokřadní vegetace, litorálního pásma a pásma mokřadu a v důsledku toho zvýšení retence vody v povodí a v dané lokalitě EVL Tuří. Podle rozhodnutí o poskytnutí dotace pak byla účelem projektu obnova malé vodní nádrže. Pro dosažení tohoto účelu bylo v prvé řadě stěžovateli vydáno stavební povolení, přičemž po provedení této stavby mělo dojít k její kolaudaci. Není sporu o tom, že v nyní projednávané věci nebyl vydán kolaudační souhlas k užívání stavby, jelikož byla zjištěna netěsnost vodní nádrže, jakož i nesplnění dalších stanovených podmínek (viz odst. [22]). Stěžovatel netěsnost nádrže neodstranil a tyto další podmínky nesplnil. Lze proto souhlasit s žalovaným i krajským soudem v tom, že stěžovatel nesplnil již první část dotačního projektu, jak ji sám specifikoval ve své žádosti, která měla spočívat v samotné obnově malé vodní nádrže (včetně její kolaudace). V důsledku toho nemohlo dojít ani k naplnění jeho dalších částí vyplývajících z žádosti, tj. k obnovení litorálního pásma a pásma mokřadu a vytvoření tří tůní. Všechny tyto části však směřovaly v souladu s touto stěžovatelovou žádostí k naplnění cílů projektu; jedním z dílčích cílů mělo být i zlepšení životních podmínek zvláště chráněných druhů. Nejvyšší správní soud tak jen pro úplnost v této souvislosti dodává, že je zcela nesprávná stěžovatelova premisa, z níž zjevně i v kasační stížnosti vychází, podle níž jediným cílem dotačního projektu bylo zvýšení výskytu kuňky obecné. Uvedené totiž z žádného z dokumentů pro stěžovatele závazných, především pak z žádosti o poskytnutí dotace a z rozhodnutí o poskytnutí dotace, nevyplývá.

[30] Nejvyšší správní soud tak s ohledem na právě uvedené plně souhlasí s krajským soudem v tom, že stěžovatel v celém rozsahu účel či cíl dotace nesplnil. Byť zčásti stěžovatel stavbu (obnovu vodní nádrže) provedl, nedošlo k její kolaudaci mimo jiné v důsledku průsaku vody (změnou technologie - viz výše), a proto nebylo povoleno její užívání a vydáno kolaudační rozhodnutí. Uvedené pak nepředstavuje pouhou formalitu, jak stěžovatel také namítá, nýbrž bylo nezbytným předpokladem pro akumulaci vody v nádrži, tedy obnovení vodní plochy s litorálním pásmem, pásmem mokřadu a třemi tůněmi (viz obsah stěžovatelovy žádosti). Ve svém celku pak nepochybně mohl projekt vést k naplnění zamýšlených cílů (srov. odst. [21]), tedy mimo jiné i ke zlepšení podmínek zvláště chráněných druhů a v rámci toho i kuňky obecné. K tomu však v dané věci s ohledem na výše uvedené nemohlo dojít. Za správnou proto považuje Nejvyšší správní soud i úvahu krajského soudu a žalovaného o tom, že případný stěžovatelem tvrzený zvýšený výskyt kuňky obecné nebyl primárním cílem daného projektu, mohl být toliko jedním ze souvisejících cílů vyplývajících z realizace celého projektu (nikoliv jen jeho dílčí části) v podobě zlepšení podmínek zvláště chráněných druhů. Nutno však zdůraznit, že cíle projektu, jak byly vymezeny ve stěžovatelově žádosti, by mohly být naplněny pouze tím, že by byl realizován celý zamýšlený projekt, na který byla poskytnuta dotace, a to v parametrech vyplývajících z rozhodnutí o poskytnutí dotace, které byl povinen stěžovatel

respektovat (viz výše odst. [23]). K tomu však prokazatelně nedošlo a stěžovatel ani opak netvrdí. Nejvyšší správní soud tudíž ve shodě s krajským soudem uzavírá, že cíle dotace tak, jak je sám stěžovatel vymezil v žádosti o poskytnutí podpory, nebyly v souzeném případě naplněny.

[31] Namítá-li stěžovatel to, že kolaudace malé vodní nádrže nebyla možná z důvodu existence objektivních překážek, nelze mu v tomto ohledu přisvědčit. Objektivní překážku podle stěžovatele představovalo rozhodnutí vodoprávního úřadu, kterým bylo zakázáno užívání dané stavby. Ze skutečností vyplývajících ze správního spisu, především pak z rozhodnutí vodoprávního úřadu, je však zjevné, že vodoprávní úřad zakázal užívání stavby z důvodu nedodržení podmínek stavebního povolení, a sice z důvodu neosazení vodočetné lati a nepředložení manipulačního řádu vodního díla ke schválení a v neposlední řadě z důvodu netěsnosti vodní nádrže, díky čemuž nebyla akumulována v nádrži povrchová voda. Podmínky spočívající v osazení vodočetné lati a předložení manipulačního řádu vodního díla ke schválení byly stěžovateli stanoveny již ve stavebním povolení, a nutnosti jejich dodržení pro kolaudaci si tudíž musel být vědom. Na netěsnost nádrže byl stěžovatel upozorněn předchozím vlastníkem vodní nádrže. Ostatně jak také výše uvedeno, těsnění vodní nádrže bylo předmětem projektové dokumentace stavby (část 1.2.1. projektu pro stavební řízení). Za objektivní překážky, které brání v dokončení díla a jeho zkolaudování, tudíž nelze považovat stěžovatelem namítané skutečnosti, o kterých věděl, kterým mohl předejít a/nebo je odstranit, aby vodoprávní úřad v souladu s § 122 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), mohl kolaudační souhlas vydat.

[32] Stěžovatel dále v kasační stížnosti také namítá, že správce daně a žalovaný neprovedli dostatečná zjištění týkající se výskytu kuňky obecné v dané lokalitě po provedení prací z jeho strany a krajský soud se tímto pochybením správních orgánů nedostatečně zabýval. Podle stěžovatelova mínění měl být proveden důkaz znaleckým posudkem, který by prokázal zvýšený výskyt uvedeného živočicha v okolí stavby, čímž by bylo potvrzeno dosažení účelu poskytnuté dotace.

[33] Nejvyšší správní soud poukazuje na to, co již ohledně cíle či účelu dotace uvedl výše zejména v odst. [30] a [31]. Shoduje se proto s krajským soudem v jeho závěru, že pokud stěžovatel celý projekt nedokončil, což není sporné, nemohl zcela naplnit ani účel dotace. Jak již zdůraznil kasační soud výše, podpora či obnova biotopu kuňky obecné nebyla jediným cílem, k němuž projekt směřoval (nadto podle obsah žádosti o poskytnutí podpory se v obecnosti mělo jednat o „*zlepšení životních podmínek zvláště chráněných živočichů*“, nikoliv pouze a jen kuňky obecné). Správní orgány proto nepochybily, pokud se blíže výskytem tohoto živočicha v okolí dané stavby nezabývaly. Bez úplného dokončení obnovy vodní nádrže (včetně její kolaudace a akumulace povrchových vod v ní), nemohlo dojít k obnově litorálního pásma, pásma mokřadu a k vytvoření tří tůní, jak předpokládala žádost o poskytnutí dotace, nemohlo tudíž dojít ani k naplnění účelu dotace. Je tak zřejmé, že případný zvýšený výskyt kuňky obecné v takovém případě nemohl být spojován výlučně se stěžovatelovým nedokončeným projektem, nehledě na opakovaně uvedenou skutečnost, že zvýšený výskyt tohoto živočicha nebyl jediným účelem daného projektu. Provedení znaleckého posudku tudíž v takovém případě postrádalo jakýkoli význam a bylo nadbytečné, jak správně usoudil žalovaný i krajský soud.

pokračování

[34] Nejvyšší správní soud k právě uvedenému pouze pro úplnost dodává, že přes nesplnění účelu, k němuž dotační projekt směřoval, žalovaný v napadeném rozhodnutí zohlednil, že stěžovatel část prací provedl (konkrétně dokončení stavby vodní nádrže bez její kolaudace), což vzal v potaz při úvahách o výši odvodu tak, aby dostal požadavku na přiměřenost této výše vzhledem k zjištěnému porušení rozpočtové kázně ze strany stěžovatele.

[35] Nejvyšší správní soud tudíž uzavírá, že napadený rozsudek je srozumitelný a plně přezkoumatelný, obsahuje odpověď na všechny včas uplatněné žalobní body, vychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci a krajský soud při posouzení sporných právních otázek nepochybil. Důvody kasační stížnosti uvedené v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. proto nebyly naplněny.

VI.

[36] Kasační stížnost není pro výše uvedené důvodná, a proto ji Nejvyšší správní soud ve smyslu § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[37] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, a právo na náhradu nákladů řízení tudíž nemá. Žalovanému jako v řízení úspěšnému účastníkovi žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2024

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu